

[Niels Frederiksen.]

lader sig skræmme bort fra et Resultat af de Grunde, jeg nævnte før, viser, at man ej heller paa dette Omraade var særlig ivrig for at naa et for det arbejdende Landbrug betydende Resultat. Der er ingen Tvivl om, at som Forholdene i Landbruget ligger, vil det baade være rigtigt og klogt at gennemføre en Lov, der tvinger Pengenes Pris ned til det rimelige. At Problemet er vanskeligt og griber ind paa mange Omraader, ogsaa det retslige, erkender alle, men at Problemet's Løsning betyder meget baade for Rentabiliteten, for Beskæftigelsen og for Virksomhedens Igangsættelse, derom kan der ikke være Tvivl. Erfaringerne fra andre Lande, f. Eks. England, viser tydeligt, at billige Penge styrker Rentabiliteten, fremmer Initiativet, sikrer Troen paa, at det kan gaa an at sætte Virksomheder i Gang til Beskæftigelse af Borgerne og til Indtægt for de enkelte Samfundsmedlemmer. Derfor vil jeg udtale Haabet om, at man kan opnaa Enighed om at gennemføre denne Reform, til Gavn for alle værdiskabende Borgere i Landet. En Formindskelse af Kapitalens Pris er efter min Opfattelse nødvendig ogsaa for Kapitalens egen Skyld, hvis ikke store Tab skal lides og Sammenbrud ske.

Der er den Forskel mellem mit Partis hele Syn paa og Stilling til det foreliggende Spørgsmaal og det konservative Folkepartis, at vi vil gerne medvirke til en Krisepolitik, der fremmer Rentabiliteten, højner Muligheden for Beskæftigelse, prøver paa at overvinde de økonomiske Vanskeligheder ved, at alle bidrager deres til, at dette kan ske. Men vi vil ikke være med til en Politik, hvis egentligste og eneste Formaal er at vende Kravet imod hele den forbrugende Befolkning og holde sin Haand over den Kapital, der til syvende og sidst har haft Fordelen ved Pristaldet, og som er opsamlet i en saadan Mængde, placeret i et saadant Omfang i dansk Erhvervsliv, at det er blevet en Trusel for Rentabiliteten i et Omfang, vi aldrig har kendt tidligere.

Til sidst har jeg Lyst til paa mit Partis Vegne at fremsætte nogle Bemærkninger om de politiske Problemer, der ligger uden for Dagens Kriselovgivning og Dagens Vanskeligheder. Vi fra det radikale Venstres Side opfatter Forholdene i vort Land paa den Maade, at de Erfaringer, vi har indhentet under de Forhold og i de Tider, vi har gennemlevet, giver Anledning til at prøve at finde Veje frem til en fremtidig Lovgivning, der rummer Mulighed for at undgaa de Vanskeligheder, som Nutiden har bragt ind over dansk

Erhvervsliv, og jeg vil begynde med at paapege de Vanskeligheder, som Tiden har medført for dansk Landbrug.

Ingen, der kender dansk Landbrug, vil benægte, at der i dette Erhverv gennem de sidste 30 Aar er udfoldet en Dygtighed, har været en Fremgang produktionsmæssigt, som er al Anerkendelse værd. Ingen, der kender det danske Landbrug, vil benægte, at dets Indhavere baade som Driftsledere og som Producenter har udvist en Dygtighed, der sikrer vort Landbrug en fremragende Plads mellem de forskellige Landbrugslandes Landbrugere. Der er heller ingen, som har haft Lejlighed til at sammenligne danske Landbrug med andre Landes, der ikke vil erkende, at baade Landbrugets Ledere og Landbrugets Hjælpere har tilegnet sig en produktiv Dygtighed, som staar paa Højde med de bedstes.

Men samtidig er jo Udviklingen gaaet den Vej, at Kreditgivningen, sat i System under moderne Former, har bidraget sit til, at den fra Aar til Aar øgede Dygtighed er opsummeret fra Slægtled til Slægtled, fra Aar til Aar, i stigende Priser, i øget Gældsstiftelse, i større og større økonomisk Usikkerhed. Det danske Landbrug staar i den mærkelige Situation, at det med sin Dygtighed og Forstaaelse af Tidens Forhold og de tekniske Hjælpemidlers Udryttelse er mere truet økonomisk, end nogen tidligere Tids Landbrug har været. Der maa være en paaviselig Aarsag til, at et saadant Misforhold kan opstaa. Vi indenfor det radikale Venstre har længe politisk paapeget Faren i den Udvikling, vi har været inde i, vi har paapeget den Utryghed, som Udviklingen medførte for Landets bærende Erhverv, vi har set de økonomiske Vanskeligheder for den fremrykkende Ungdom, og vi har set dens Afhængighed af de økonomiske Vilkaar, de gik ind under. Der maa være en Fejl i Systemet, som kan rettes og bør rettes, hvis ikke dansk Landbrugs Fremtid skal blive en fortsat Utryghed. Gang paa Gang har vi herhjemme lovprist det danske Kredit-system. Den danske Realkredit har været tabu, ingen maatte røre denne, ingen maatte foretage noget, der skadede den danske Realkredit. Den danske Realkredit er brugt i et Omfang, der har skabt Faren for økonomisk Sammenbrud, den Dag Dygtigheden, Produktionsevnen var udviklet i et saadant Omfang, at den danske Landbruger blev Forsyner Verden over af en Vare, der er afhængig af udenlandske Prisforhold. Det var, ligesom man ikke havde nogen Betænkelighed ved at øge